

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/74/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010138  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010138.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2018 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske a obžalovaného

U. N.,

nar. XX.X.XXXX v A. trvale bytom A., C. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody Leopoldov, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/55/2017 zo dňa 22. novembra 2017 a takto

### **r o z h o d o l :**

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky týkajúce sa obžalovaného U. N. o treste odňatia slobody, o zrušení skoršieho rozsudku a o uložení ochranného dohľadu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný U. N. odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím §§ 37 písm. h), m), 38 ods. 2, 4, 8, 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 68 (šesťdesiatosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výroky o trestoch v skorších rozsudkoch Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/43/2016 zo dňa 8.8.2017, právoplatného dňa 11.8.2017; Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/64/2015 zo dňa 14.11.2016, právoplatného dňa 30.11.2016 (tento druhý trest bol spoločný k trestom uloženým obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 3T/19/2015 zo dňa 18.1.2016 a Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/2/2016 zo dňa 8.1.2016). Zrušujú sa aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tieto zrušené výroky nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa §§ 76 ods. 2, 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému U. N. ukladá aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. N. zamietá, pretože nie je dôvodné.

## o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný v bode 3) U. N. (spolu nimi aj obžalovaní v bode 1) O. N. a v bode 2) F. W. - ich odsudzujúce rozhodnutia nadobudli už právoplatnosť) uznaný vinným zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., pretože obžalovaní O. N., F. W. a U. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli dňa 09.06.2015 v čase medzi 00:10 hod. a 01:00 hod. v A. na C. ulicu, kde F. W. a U. N. zostali dávať pozor na križovatke ulíc O. a C., pričom O. N. išiel na parkovisko pred bytový dom č. XXXX/XX na C. ulici, kde prišiel k tam zaparkovanému riadne uzamknutému motorovému vozidlu zn. A. A., EČ: A., T. farby, VIN: S v ktorom sa nachádzal 1 ks ľudový kroj a 1 ks foto statív zn. Hama, do ktorého vozidla následne obžalovaný O. N. doposiaľ nezisteným spôsobom nedovoleným prekonaním uzamknutia vnikol a toto vozidlo naštartoval a s vozidlom prešiel na križovatku ulíc O. a C. v A., kde do vozidla nastúpili F. W. a U. N., následne sa spoločne na vozidle odviezli do obce Lužianky okres Nitra, s úmyslom uvedené vozidlo predať doposiaľ nezistenej osobe, čo sa im však nepodarilo, potom sa s vozidlom vrátili späť do mesta Partizánske a zaparkovali ho v areáli bývalých závodov ZDA v Partizánskom, čím svojím konaním spôsobili poškodenému W. S. škodu vo výške 1.000 € a poškodenému T. S. škodu vo výške 100 €.

Obžalovaný U. N. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 4, 37 písm. h), m), 42 ods. 1, 41 ods. 2, 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 48 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/43/2016 zo dňa 8.8.2017, právoplatný dňa 11.8.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaný a prokurátor.

Obžalovaný podal odvolanie písomne prostredníctvom svojej obhajkyne. Obhajkyňa predovšetkým namietala zákonnosť doznávajúcich výpovedí obžalovaného F. W. a U. N. v prípravnom konaní v postavení obvinených, keď F. W. vypovedal pod vplyvom omamných látok a U. N. pod vplyvom nátlaku a bez prítomnosti obhajcu. Policajti obidvom týmto obvineným podsunuli verziu o ich vine a vine aj O. N.. Pri konfrontácii však doznávajúce výpovede s poukazom na vyššie uvedené odvolali. Ide pritom o jediné „dôkazy“ o vine obžalovaného O. N. pritom vypovedal od počiatku rovnako a nikdy sa ku skutku nepriznal. Obhajkyňa tiež poukázala na nevierohodnosť svedka O. S. (syn W. S. - oprávnený držiteľ predmetného vozidla), ktorý z dôvodu, aby neprišiel do konfliktu s otcom, poprel, že by požičal kľúče od vozidla. Pričom už pri prvej krádeži auta tento svedok na polícii „zobral“ na seba krádež, ktorú nespáchal. Súd prvého stupňa podľa názoru obhajkyne obžalovanému vinu nepreukázal. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť a podľa § 322 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie vo veci.

Prokurátor písomne zahlásil odvolanie tak, že toto smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného U. N.. Následne v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že trest uložený obžalovanému je nezákonný a nesprávny, pretože mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov. K tomu uviedol, že u obžalovaného U. N. neboli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Poukázal pritom najmä na doterajšiu súdnu trestnosť obžalovaného, pričom tento spáchal trestnú činnosť napriek tomu, že bol predtým 12-krát súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru, a to aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Takto uložený mimoriadne znížený trest je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatelov trestných činov, nie je spôsobilý odradiť obžalovaného od páchania ďalších trestných činov a nevyjadruje ani jeho morálne odsúdenie. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste

v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému U. N. podľa §§ 212 ods. 4, 42 ods. 1, 41 ods. 2, 38 ods. 4, 37 písm. h), m) Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. navrhol zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/43/2016 zo dňa 8.8.2017, právoplatný dňa 11.8.2017.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach navrhli prítomné strany svojim odvolaniam vyhovieť a odvolanie protistrany ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný predtým navrhol, aby bol vypočutý, pričom chcel vyhlásiť, že je nevinný a svoju výpoveď chcel prečítať.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je dôvodné.

1) K odvolaniu obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. K vytýkanej procesnej chybe týkajúcej sa zákonnosti „doznávajúcich“ výpovedí obžalovaného U. N. a F. W. v prípravnom konaní je potrebné uviesť, že tieto procesné úkony boli vykonané v súlade so zákonom. Obidvaja vtedy obvinení boli v prípravnom konaní v postavení obvinených vypočutí dňa 4.12.2015 (č. I. 3 - 8). Pred výsluchom boli obidvaja obvinení oboznámení v súlade s § 122 ods. 1 Tr. por. aj so skutkom, ktorý je kladený obvineným za vinu a s jeho právnou kvalifikáciou. K namietanému obsahu týchto doznávajúcich výpovedí je potrebné tiež uviesť, že predtým sa obidvaja obvinení aj výslovne vzdali práva sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia. Obvinený F. W. sa tu výslovne pred výsluchom k veci vyjadril, že v minulosti bol závislý na drogách, momentálne však nič neberie, abstínuje a je spôsobilý a schopný bez akýchkoľvek problémov vypovedať k veci. Zo zápisnice o výsluchu obvineného U. N. vyplýva, že tento bol riadne poučený aj o práve na obhajobu obhajcom ešte pred výsluchom k osobe a k veci. Tento uviedol, že obhajcu si teraz nevolí a keby si ho zvolil, dá o tom včas vedieť poverenému príslušníkovi. Zároveň bol poučený aj o práve primeraného odkladu prvého výsluchu za účelom prípravy obhajoby, ktoré právo obvinený tiež nevyužil.

Z vyššie uvedených dôvodov sa potom odvolací súd nestotožnil s názorom obhajkyne v tom, že by malo ísť o „vynútené“ resp. „ovplyvnené“ výpovede. V zápisnici o výsluchu obvineného U. N. na prvej strane (č. I. 6) je len formálny nedostatok (pisárska chyba), keď je tu nesprávne uvedené, že ide o zápisnicu zo dňa 3.12.2015, keď ale hneď je tu o jeden riadok nižšie uvedené, že výsluch bol uskutočnený dňa 4.12.2015, čo je zhodne uvedené aj na všetkých ďalších stranách (6) tejto zápisnice. Niet pritom pochybnosti, že predmetný výsluch sa uskutočnil dňa 4.12.2015.

Z procesného hľadiska senát odvolacieho súdu zamietol návrh obžalovaného U. N., aby bol vypočutý na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach. Obžalovaný U. N. bol v prípravnom konaní po vznesení obvinenia vypočutý celkovo 3-krát, vrátane konfrontácií s obvineným N. a svedkom O. S.. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., že je nevinný a následne využil svoje právo a odmietol vypovedať. Z ústneho návrhu obžalovaného na verejnom zasadnutí vyplynulo, že chce vypovedať o tom, že je nevinný, pričom mienil prečítať písomne pripravenú výpoveď. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na výsledky ostatného dokazovania nepovažoval odvolací súd výsluch obvineného pre rozhodnutie o jeho odvolaní za potrebný.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku opísal výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v súhrne. Súd prvého stupňa sa predovšetkým vysporiadal s výsledkom dokazovania z pohľadu zmenených výpovedí obžalovaných F. W. a U. N., ktorí ako obvinení v prípravnom konaní najprv usvedčovali okrem seba aj obžalovaného O. N.. Následne pri konfrontácii s obžalovaným O. N. tieto výpovede odvolali. Napokon na hlavnom pojednávaní ale títo dvaja obžalovaní využili svoje právo a na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať.

„Doznávajúce“ výpovede týchto obžalovaných, ktoré sú v súlade aj s ďalšími dôkazmi, najmä výpoveďami poškodeného T. S. a jeho syna O. S., ktorí vylúčili, že by predmetné vozidlo v danej dobe „požičali“ obžalovaným. Nad rámec odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa senát odvolacieho poukazuje na dve významné okolnosti, ktoré nesvedčia pre obranu obžalovaných, že išlo len o požičanie auta. Predmetné auto obžalovaní nevrátili na miesto, odkiaľ si ho mali v neskorých večerných hodinách

„požičať“. Navyiac v predmetnom aute bola „vymontovaná“ siréna ako súčasť zabezpečovacieho zariadenia vozidla, o čom vypovedal poškodený T. S.. Aj uvedené okolnosti popri pôvodných doznaniach dvoch obžalovaných svedčia pre záver, že predmetné vozidlo bolo obžalovanými odcudzené.

Napokon sa senát odvolacieho súdu nestotožnil ani s odvolacou námietkou týkajúcou sa možnej nevierohodnosti výpovede svedka O. S.. Za situácie, keď jeho výpoveď bola v súlade s doznávajúcimi výpoveďami obžalovaných, nemožno jeho výpoveď považovať za nevierohodnú len s poukazom na to, že v inom prípade tento svedok nevypovedal pravdu.

Z týchto dôvodov s poukazom aj na písomné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožnil s názorom obžalovaného v tom, že by mu vina podľa obžaloby nebola preukázaná. Senát odvolacieho súdu pritom nemá výhrady ani k správnosti použitej právnej kvalifikácie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. Odvolanie obžalovaného preto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

2) Z podnetu odvolania prokurátora odvolací súd preskúmal aj výrok o treste týkajúci sa obžalovaného U. N.. Tu odvolací súd prisvedčil názoru prokurátora v tom, že súd prvého stupňa vo výroku o treste porušil ustanovenie Trestného zákona v §§ 39 ods. 1, 42 ods. 2 Tr. zák. (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.). Zároveň je potrebné prisvedčiť názoru prokurátora v tom, že tieto porušenia mali za následok uloženie trestu odňatia slobody mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu.

Súd prvého stupňa predovšetkým pochybil, pokiaľ obžalovanému podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby (upravenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. z 3 rokov odňatia slobody na 5 rokov a 4 mesiace odňatia slobody). Súd prvého stupňa použitie tohto mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia odôvodnil „všeobecne“ s poukazom na závažnosť spáchaného trestného činu, jeho následku, k osobe páchatel'a, spôsob spáchania skutku, mieru spoluúčasti tohto obžalovaného bez toho, aby aj konkretizoval, ako tieto okolnosti svedčia v prospech obžalovaného do tej miery, že mu je potrebné uložiť trest odňatia slobody mimoriadne znížený. Prinajmenšom závažnosť spáchaného trestného činu (predmetný trestný čin bol spáchaný závažnejším spôsobom konania - § 212 ods. 4 písm. b/ Tr.zák.), ako aj osoba páchatel'a pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody vôbec nesvedčia.

Nemožno pritom ani hovoriť o neprimeranosti použitia zákonom ustanovenej trestnej sadzby u páchatel'a, ktorý bol viackrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, prevažne majetkového charakteru, ako je to v tomto prejednávanom prípade, a to aj nepodmienečným trestom odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že prevýchova obžalovaného je sťažnená, a preto ju mu potrebné ukladať trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Ďalej pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody súdu prvého stupňa uniklo pozornosti, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/43/2016 zo dňa 8.8.2017, právoplatný dňa 11.8.2017, ktorý súd prvého stupňa zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. už sám bol trestom súhrnným vo vzťahu k trestu uloženom obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/64/2015 zo dňa 14.11.2016, právoplatným dňa 30.11.2016, ktorý výrok o treste bol týmto predchádzajúcim skorším výrokom o súhrnnom treste tiež zrušený.

Vzhľadom k tomu, že platí zásada, že po zrušení trestu, ktorý je už sám súhrnným tzv. „obživne“ pôvodne uložený trest, bolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa ukladať súhrnný trest tak, že tento je ukladaný vo vzťahu k obidvom vyššie uvedeným trestom v týchto skorších rozsudkoch, a preto podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. mali byť zrušené výroky o trestoch v obidvoch rozsudkoch. Takýto postup sa ale netýka (potreba znovu zrušenia) zrušených predchádzajúcich trestov podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. v prípade ukladania spoločného trestu. Skorší trest zrušený podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. z dôvodu potreby následného uloženia jedného spoločného trestu zostáva zrušený (v dôsledku zrušenia aj výroku o vine) aj keď v inom konaní dôjde k zrušeniu spoločného trestu v dôsledku potreby uloženia súhrnného trestu.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd výrok o treste odňatia slobody a uloženom ochrannom dohľade zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. a postupom podľa § 323 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu a ochranného dohľadu obžalovanému U. N.. Pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody odvolací súd napravil vyššie uvedené pochybenie súdu prvého stupňa, pričom trest

odňatia slobody len o 4 mesiace vyšší, ako je dolná hranica trestnej sadzby, ktorá bola zvýšená podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o 1/3, považuje za primeraný a dostatočný na prevýchovu obžalovaného.

Výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Ochranný dohľad uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. z dôvodov tam uvedených s poukazom na to, že nemožno od obžalovaného vzhľadom na jeho doterajšiu súdnu trestnosť očakávať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.